~~Да~~ отъ какъ се помня азъ знаю че за малко
врѣме и нарѣдко виждахъ тоз човѣкъ да идва
у дома и посрѣщне. Ни дори не запомнихъ чиятъ
добръ какво го помнѣ ако да не бѣше бачка
Манвиръ въ бѣлото случай, че тоз чо-
вѣкъ кога какъ идеше, и идеше чистото по-
великдеенъ посѣщне та ни давеше червени яй-
ца, хрѣчи и че и сини нѣкакви такивъ
какво нещо ни непоказа да кажи, ма
кадѣ тай да и разпрѣвали какъ ги пра-
вѣтъ тѣ квизъ. Какъ сега си прѣдставямъ
отъ колкото тай да помня, тоз чоп
чи тайнкъ ни вуйчо е повелъ и го-
спожа у насъ само при или чеч вуйчо
пѣтя съ годишенъ по поради тоз яй-
ца кого ни посѣщне азъ го тай прѣдъ
помня щото по нѣкога си дори прѣдъ деца
вѣтѣ ~~го~~ какъ бѣ и комшица та
му: отъ повѣдъ тѣрсеше, ~~малкадъ~~ ка-
кватъ е обикновено наричаха тѣ
начинъ, защото тѣ имѣтъ надсѣтѣ
бѣлтѣ. Нещеха ни чуде се срамѣше на
малъ човѣка ма кадѣ да бѣ той годо-
дарѣ и азъ кадо дѣте, що сѣмъ бѣлъ, то
пова врѣме най много на 7 или 8 годи-
ни; защото кадо отъ прачи
нещехъ ни за нѣщо навѣнъ навѣдъ
съ та пущоно му казъ: Ивна дочка
бѣтѣ. — (нѣщо ~~за~~ му не помня)
Колкозъ знамъ азъ и помня
помнѣ азъ за родители бѣ на мъ-
ка и отъ то ни сетнѣ не сѣмъ ималъ ни
кога случай да имамъ прѣдъ вѣшовъ гледъ и
да разпитамъ и да узнаемъ за тайнѣтѣ на родъ
ни нищо сѣмъ ходилъ до 7 годъ родѣтѣ
се вратъ.
ни вѣмъ вѣче друга тоска.

Защото кога бѣдеше да ни дѣнесатъ такива яйца
тоз великдеенъ ние бѣхахме чудо въ нахе-
ма, тъкъ гледаше кадо нѣкъ тоз чо-
вѣкъ ни-
ще.

ГРАДСКИ АРХИВ * СОФИЯ